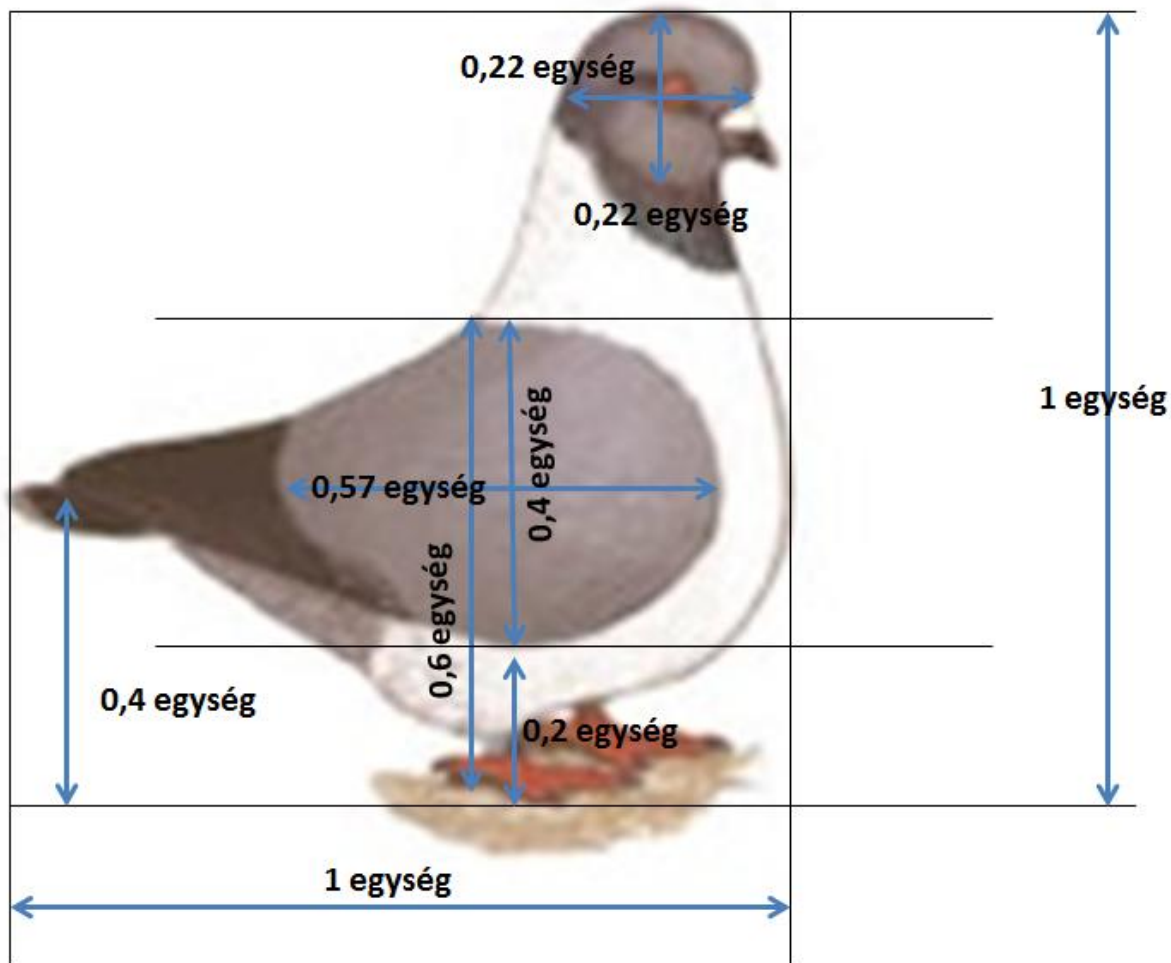

Nyár végi „strasszerkodás” Makón

2016. szeptember 10-én, szombaton tartottuk az MGKSZ Strasszertenyésztők Fajtaklubjának nyári találkozóját. Az idő kegyes volt, bár szeptemberről beszélünk, a meghatározó környezeti tényezők a gyönyörű napsütés és a nagy meleg volt. Ha a felkínált program nem lett volna elég vonzó, azt gondolom az időjárás mindenképpen rászolgált, hogy érdemes legyen ezen a napon egy makói kirándulást összehozni. Egy biztos, a rendezvény kellőképpen vonzó volt közel harminc tagtársunk számára, akik megtisztelték a szervezőt, szervezőket és a klubtársakat a jelenlétükkel.

Azzal kezdeném, hogy mindentől függetlenül újra bebizonyosodott, hogy a strasszer fajtát szerető emberek számára bármikor, bárhol érdemes összegyűlni és beszélgetni. Minden ilyen beszélgetésnek van haszna. Úgy gondolom a mostani találkozó is sokat hozott a konyhára. Fő témánk ezúttal a strasszer galamb standardjának formára vonatkozó része, azaz a fajtát alapvetően meghatározó rész volt, lévén egy alakgalambról beszélünk. Több oldalról is megvizsgáltuk a témát: kivetítettük a standardot és összevetettük díjazott galambok képeivel, kinyomtatott képeket is vizsgáltunk és talán a legfontosabb, megosztottuk egymás között a magyarországi és nemzetközi tapasztalatainkat.

Egy kérdésben nem volt vita, széles körben hasonlóképpen láttuk a helyzetet: a németországi preferenciák megváltoztak az elmúlt években. Én a preferencia szót használom, több tenyésztőnk fejlődésként aposztrofálta a tendenciaszerűen tapasztalható változásokat a kiemelt galambok formáját tekintve az érvényben lévő standardhoz képest. Személy szerint úgy érzékeltem, a jelenlévők ezt a fajta „eltérést”, nevezzük ezt bárhogy is, megerősítették. Abban már nem volt egységes állásfoglalás, hogy ki, mely típust részesíti előnyben.

A helyzet azt gondolom nem egyszerű, hiszen az érvényben lévő standard 1992 óta nem változott, a fajtát kitenyésztő Németország kiállításain azonban érzékelhetően elmozdulás történt a formát illetően. Ez fel is vetette a kérdést, hogy milyen irányba menjünk, pontosan milyen formájú galambot tenyészünk, ha mind itthon, mint Németországban sikeresen szeretnénk kiállítani. Nehéz kérdés! Úgy gondolom, a válasz a konzultációban lehet, méghozzá a Német Fajtaklubbal való konzultációban. Az idej kiállítások is komoly

hullámtörők lesznek, hiszen ott fog számunkra, kiállítók számára kézzelfoghatóvá válni az eredmény, az eredmények, amelyek mögé bírálóink magyarázattal, indoklással szolgálnak majd.

A megbeszélés követően természetesen az ebéd sem maradhatott el. Finom marhapörkölt és torta is volt, nem lehetett ok a panaszra az ellátás tekintetében. Úgy gondolom sokan új gondolatokkal gazdagodhattunk, de minimum kaphattunk egy új, akár egy más viszonyítási alapot galambjaink otthoni értékeléséhez, fiataljaink szelektálásához vagy éppen a jövő évi tervek megalapozásához is. Találkozunk októberben a szentesi fiatalgalamb kiállításunkon és folytathatjuk azt, amit Makón félbe hagytunk vagy éppen csak elkezdtünk szeretett fajtánk tenyésztése és jövője kapcsán.